

Dettes Hensigt var, som det vil erindres, ikke stykkevis at begynde en Reform af Strafferetspleien i Kjøbenhavn. Da det tør forventes, at ikke mange Aar ville hengaae, førend den kriminelle Retspleie i det Hele vil blive omdannet, kan det neppe ansees for hensigtsmæssigt nu at foretage en Reform, som ikke engang vilde omfatte hele den kriminelle Retspleie i Kjøbenhavn, men kun stykkevis omordne denne; dette har imidlertid som sagt paa ingen Maade fra Først af været Hensigten med Lovforslaget, som er fremkommet derved, at man under Forhandlingen af Omordningen af Politivæsenet i Kjøbenhavn stødte paa den Særegenhed, at Politidirektøren havde en vis Straffemyndighed, hvilket man fandt urigtigt og da tillige fandt, at denne Straffemyndighed, naar den skulde fratages Politidirektøren, burde henlægges til det Sted, hvor den naturligt hører hjemme, nemlig til Domstolene. For at fremme disse Smaasagers Behandling og hurtige Afgjørelse fandt man det nu fremdeles hensigtsmæssigt at danne en særegen Ret eller Afdeling af Kriminal- og Politiretten og at ordne Sagernes Behandling for denne Ret eller Afdeling saaledes, at det tilføjede Die- med, nemlig en hurtig Tilendbringelse af Sagerne, kunde opnaaes. Dette er den historiske Oprindelse til Lovforslaget; men nu har det andet Thing villet gjøre noget meget stort ud af Sagen, idet man har villet skabe en Domstol til Behandlingen af alle de hyppigst forekommende kriminelle Sager i Kjøbenhavn, hvorved det imidlertid, som sagt, har gjort sig skyldigt i en Misforstaaelse af den Opgave, som forelaa. Men det er ikke vanskeligt at paa- vise, at Ordningen — afeet fra, at man vil foregribe den almindelige Omordning af Strafferetspleien — ogsaa i og for sig har sine Ulemper. Efter Lovforslaget skulde de i Forordningen af 11te April 1840 § 83 omhandlede Tyveri-, Bedrageri- og Hælerisager henlægges til den nye Ret eller, med andre Ord, behandles som offentlige Politisager, det vil altsaa sige alle Sager angaaende simpelt Tyveri og Hæleri, første Gang begaaet, forsaavidt Straffen ikke skjønes at maatte blive større end to Aars Forbedringshuusarbejde. Der fremtræder altsaa først den Synderlighed, at nogle af den

Slags Sager, hvorom der er Tale, skulle forblive under Kriminal- og Politiretten paa samme Maade som hidtil, hvorimod andre skulle henlægges til det nye Tribunal, men denne Søndring forekommer mig høist uheldig. Fremdeles hedder det i § 14, at Dommeren i disse særegne Retter skal kunne idømme Straf, forsaavidt Tiltalte ikke vil blive at idømme Straf af offentligt Arbejde, hvorimod, hvis det Sidste befindes at maatte blive Tilfældet, Dommeren skal slutte Sagen ved sin Protokol og tilstille Justitiarius Udskrift af det Passerede; ogsaa her fremtræder den uheldige Søndring af eensartede Sager. Det ligger endvidere nær at gjøre opmærksom paa, hvorledes man i forrige Session i det andet Thing havde store Betænkkeligheder ved at gaae ind paa det Forslag, der vedtoges af Folkethinget, og hvorved det bestemtes, at der kun skulde være een Afdeling til offentlige Politisager, idet man gjorde gjældende, at disse Sager udgjøre et saa overordentligt stort Antal; man antog derfor, at det var nødvendigt at faae en ny Assessor, og forsaavidt har den meget ærede Justitsminister taget Hensyn til Udtalelserne i det andet Thing. Men man betænker ikke, at man ved at henlægge den nævnte Slags Sager til Kriminalrettens Politiretsafdelinger, i høi Grad vil forøge ikke blot Sagernes Antal, men ogsaa deres Omfang; netop den Slags Sager, hvormed Sagernes Antal forøges, vil være af den Bestaaenhed, at en saadan Sag meget ofte vil veie op mod flere af de offentlige Politisager, som det fra Først af var paatænkt at henlægge til disse Afdelinger. Man vil maaskee sige, at denne Ulempe raades der for endel Ved paa ved Bestemmelsen i Lovforslagets § 4, idet der gives Justitiarius, naar han skjøner, at nogen af de i § 2 nævnte Tyveri-, Bedrageri- og Hælerisager vil kræve omstændeligere Oplysninger eller medføre høiere Straf end Bånd og Brød, Vemyndigelse til at henvise Sagen til en Afdeling for kriminelle Sagers Behandling. Men det vil være saa godt som umuligt for Justitiarius, førend Sagen er kommen til Behandling og Undersøgelse, at fælde nogen- somhelst begrundet Dom om, hvorvidt Sagen kræver omstændeligere Oplysninger eller medfører høiere Straf; dette er Noget, der først